

رفع تبعیض رسمی علیه زنان خواست مردم افغانستان است!

به مناسبت ۸ مارچ روز جهانی زن

۸ مارچ ۲۰۲۴ / هالند

هشت مارچ، روز جهانی همبستگی و مبارزه زنان جهان برای کسب حقوق برابر و آزادیست. از سال ۱۹۰۹ تا اکنون، این روز، روز مبارزه با تبعیض جنسیتی و روز آگاهی و دفاع مشترک از حقوق زنان به حساب می آید. هشت مارچ نقطه آغاز مبارزات دسته جمعی زنان کارگر در شیکاگو ای آمریکا بود. امسال ۱۱۶ سال از آغاز مبارزات دسته جمعی زنان علیه تبعیض میگذرد. طی این دوره زنان با کسب آگاهی مبارزاتی تا حدی به اهداف شان رسیده اند، اما اندازه دستاورد های زنان هر کشور مستقیماً متناسب به سطح انکشاف اقتصادی، اجتماعی و کلتوری همان کشور است.

مردسالاری و تحت ستم بودن زنان در کشور ما یک پدیده تاریخی است. ساختار اقتصادی- اجتماعی عقب مانده کشور، بیسودی اکثریت جامعه و تأثیر پذیری آنها از تبلیغات سوء ملاهای افراطگرا و ضد ترقی، عوامل اساسی دیر پای ستم و خشونت علیه زنان در کشور ما میباشد. طی ۴۵ سال اخیر که افغانستان طعمه جنگ سرد و میدان جنگ قدرتهای بزرگ است، زنان کشور ما متحمل صدمات بزرگ در همه ساحات زندگی شده اند. کوشش هایی که در ۱۴ سال نخست و ۲۰ سال اخیر این دوره برای بهبود وضع زنان انجام شد، سطحی، نمایشی، تبلیغاتی و فاقد یک برنامه زیربنایی بوده و بهمین جهت بعد از خلع حکام از قدرت، یکشنبه از بین رفته و جای خود را به اقدامات خشنوتیار و انتقامجویانه علیه زنان داده اند. فرامین سه گانه آقای ربانی رئیس دولت اسلامی در پاسخ به اقدامات خلق و پرچم و تصامیم و پالیسی های اسارت و اورامارت امروز طالبان برای بی اثرسازی آزادی زن در دوران جمهوریت، مثالهای روشن این وضع اند.

اما محدودیتهای تبعیضی کنونی وضع شده بر دختران و زنان افغان توسط طالبان لیست طولانی دارد و در سطح جهان بیسابقه میباشد. فارو در حالیکه از شعار «نان، کار، آزادی» جنبش زنان داخل کشور حمایت میکند، میخواهد به مناسبت ۸ مارچ، در قدم نخست بر دو نکته ذیل بحث اولویتهای دیاسپورای افغانستان در این رابطه بصورت مشخص تأکید کند:

- بیش از یک قرن و تحت حاکمیت رژیمهای مختلف، دختران افغانستان قانوناً حق رفتن به مکاتب متوسطه و عالی و سپس پوهنتون را داشتند. صرف طالبان در هر دو دوره حاکمیت خویش بین پسران و دختران تبعیض قایل شده و دختران را ۹۰۰ روز قبل «تا امرثانی» از درس و تحصیل محروم کردند. برای این اقدام طالبان هیچ دلیل قانع کننده ندارند و با عبارت «وزارتهای مربوطه مصروف آماده ساختن ماحول برای آغاز مجدد مکاتب اند» اکتفا میکنند؟ اگر بپرسید کدام ماحول، سخنگوی طالبان بی جواب میماند. بسته ماندن مکاتب و پوهنتونها به بیسودی یک نسل می انجامد که بر شمردن خسارات اجتماعی و اقتصادی آن در این مختصر نمی گنجد. بسته ماندن مراکز تعلیمی و تحصیلی دختران زندگی را بر میلیونها فامیل تلخ ساخته و آنها را به ترک کشور خویش وامیدارد. این تبعیض آشکار و رسمی علیه نیمی از جامعه است که مردم افغانستان خواستار رفع عاجل آن اند.

- رهبری طالبان بر کار زنان نیز محدودیتهای زیادی وضع کرده است. اکثریت زنانی که در ادارات دولتی کار میکردند، از وظیفه سبکدوش شده اند. زنان اجازه ندارند در مؤسسات خارجی و آرایشگاه ها کار کنند. این اقدامات که صرف بخاطر زن بودن علیه نیمی از نفوس کشور ما اتخاذ شده است، خصلت تبعیضی داشته و هیچ استنادی بر دین اسلام یا فرهنگ افغانی نمیتواند داشته باشد. اساس حقوقی این اقدامات فرامین رهبر طالبان است. در چنین شرایطی یگانه مرجع ذیصلاح برای رفع این فرامین تبعیضی علیه زنان، ملا هبت الله رهبر طالبان است. تنها با فشار فزاینده توسط خود مردم افغانستان میتوان او را وادار به رفع تبعیضات رسمی علیه دختران و زنان افغانستان ساخت.

«هیأت اجراییه فارو»